

Tidsler at hugge dem om. Men det ærede Medlem maa jo vide, hvilken Evne alle disse Ukrudtsplanter have til at kunne forplante sig ved den mindste Spire, der bliver i Jorden. Nej, den eneste Maade, jeg kan se har nogen Betydning til at bekæmpe Ukrudtet paa, tror jeg, de danske Landmænd have Øjet oppe for; det er ved en rationel Behandling af deres Jord. Og der maa jeg sige, at jeg tror, at de danske Landbrugere alligevel trods alt have en langt skarpere Forstaaelse af, hvorledes Ukrudtet skal bekæmpes, end det ærede Medlem. Og den Tanke, som for ham er bleven et Kælebarn, at man skulde have nogle kolorerede Billeder i Skolen, som Skolebørnene skulde se, og saa skulde de gaa hjem og fortælle deres Forældre, at saadan og saadan ser den Plante ud, og den skal bekæmpes, tror jeg er af overordentlig ringe Betydning. At bibringe den danske Landbruger den fyldigste Forstaaelse af, hvorledes han skal behandle sin Jord for at komme bort fra den store Ulempe, Ukrudtet er, og for at faa det størst mulige Udbytte af den, tror jeg er den eneste Ukrudtsbekæmper, der har nogen nævneværdig Betydning i vort Land, og det har jeg savnet i det ærede Medlems Foredrag.

Lüttichau: Jeg vil gerne have Lov til at understrege de to sidste ærede Taleres Udtalelser saa stærkt, som det er mig muligt. Det vilde være mig overmaade kært, om de Ønsker, som her ere blevne fremførte, kunde blive opfyldte. Jeg har, da jeg omtalte disse Sager under Finanslovens første Behandling, allerede den Gang dvælet derved og gjort det med en lignende Motivering, som den ærede sidste Taler (N. C. Jensen) gjorde. Der er jo her i Dag talt saa meget om Ukrudt, og det er min Overbevisning, at den Vej, ad hvilken man bedst kommer det til Livs, netop er den, som her er bleven nævnt, nemlig en god Behandling af Jorden. Jeg kan i denne Forbindelse sige, at netop dette, at Staten vil yde sin Hjælp med Hensyn til Tilførsel af Mergel til Jord, der trænger dertil, og saa vil have sin overmaade store Betydning. Det ærede Medlem nævnede, at da Hedeselskabet i Fjor bad om Tilskud til Mergelspor, udtalte Hedeselskabet, efter at det havde faaet disse Ønsker opfyldte, at det haabede, at det skulde blive sidste Gang, man fremkom med saadanne Ønsker. Jeg tror ikke, at Hedeselskabet gjorde saa overmaade fejl ved at jugere saaledes den Gang, det saa virkelig den Gang ud, som om det var os muligt at begrænse

os, trods det, vi meget godt vidste, at der hos den jydsk Befolkning var mange Ønsker om at faa Mergelbaner, thi man haabede at kunne flytte disse Mergelspor fra det ene Sted til det andet, naar deres Op-gave paa det enkelte Sted var afsluttet, saa at man paa den Maade kunde naa rundt i Jylland. Vi havde nogen Grund til at haabe det, men dette Haab blev imødegaaet derved, at der fra flere Steder fremkom nye Ønsker om at faa merglet i Nærhed af de Pladser, hvor der blev arbejdet. Man vil let indse, at hvis man paa en økonomisk Maade skal benytte det, som er betroet en, skal man nødig flytte Sporet derfra, hvor der nu er Brug for det, hen til et andet Sted for saa maaske at flytte det tilbage til en Mand paa det tidligere Sted, som har ønsket at benytte det. Jeg indrømmer, at Folk derved kunne komme til at lide Skuffelse. Men naar man er bleven Statens Midler betroet, har man først og fremmest den Pligt at komme frem med sine Ønsker i den mest økonomiske Form, og dette er os overordentlig magtpaaliggende paa alle Omraader, og det er ogsaa derfor, at vi have været saa beskedne med vore Ønsker, som det overhovedet har været os muligt. Jeg haaber altsaa, at der maa blive taget Hensyn til disse Ord, som nu ere udtalte af disse tvende Talere.

Jeg vil i Forbindelse hermed nævne, at vi paa Tillægsbevillingsloven hvert Aar ere nødte til atter at gøre Krav paa Statens Midler. De Indrømmelser, som Staten allerede har gjort os, ville netop for Mergelspørgsmaalets Vedkommende Gang paa Gang og Aar efter Aar medføre, at der stilles større Krav.

Dinesen: Det er Skrivelsen under Nr. 193, som giver mig Anledning til at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der, naar der nu skal træffes Foranstaltninger til Tilvejebringelsen af nye Fastmassetal for Skovbruget, tages Hensyn til Kakkelovnsfabrikanterne. Jeg tror, at det er et Punkt, som det er berettiget at henlede Opmærksomheden paa. Det kunde ellers være, at vi kom til at staa endnu slettere i Konkurrence med Brændelveringen i Forhold til Svenskerne, end vi allerede gøre.

Dernæst vil jeg sige, at jeg er enig med den ærede Ordfører i, at der ved disse Undersøgelser og ved Gennemførelsen af Metersystemet som Maaleregul ved Skovarbejder i det hele taget maa blive taget Hensyn til Arbejderne. Jeg ønsker ogsaa at bemær-